

HOLD FAST VED PROFETENES ORD

Eldste Neil L. Andersen

i De syttis presidentskap

Temakveld for Unge voksne i regi av Kirkens skoleverk • 4. mars 2007
Brigham Young University

For 33 år siden, mens jeg var student ved Brigham Young University, hadde jeg en liten oppgave på en temakveld som den vi avholder i kveld. Taleren var president Spencer W. Kimball, og det falt seg slik at jeg gikk sammen med ham opp mot inngangen til Marriott Center. Jeg spurte om han noen gang ble nervøs når han skulle stå foran en så stor forsamling. Han svarte med et smil: «Bror Andersen, du vet at Skriften sier at "hvis dere er beredt, skal dere ikke frykte" (L&P 38:30). Jeg skjelver fra topp til tå.» I kveld vet jeg hva han følte.

Jeg uttrykker min kjærlighet og respekt for hver av dere som sitter her og for dere som er forsamlet verden over. Jeg kjenner deres godhet og hengivenhet til evangeliet, deres tro og håp for fremtiden og deres ønske om å behage deres himmelske Fader. Jeg ber om at Herrens ånd vil velsigne mine ord og deres forståelse.

Hold fast i jernstangen

Jeg ønsker å fortelle dere om Herrens ledende hånd i vårt møte i kveld. De første dagene av januar arbeidet jeg med å organisere og lage utkast til det jeg ville fremlegge for dere. Siden jeg visste at eldste David A. Bednar etter planen skulle tale til dere i februar, spurte jeg ham om han hadde bestemt hvilket emne han ville tale over.

Jeg ble svært overrasket da han svarte at hans tale handlet om å holde fast i jernstangen. Det var nøyaktig samme tittel som jeg hadde valgt på min tale. Koret øvet allerede på den vakre fremførelsen de nettopp har gledet oss med.

Da eldste Bednar og jeg drøftet budskapene vi hadde forberedt, ble det klart at vi hadde vinklet emnet forskjellig. Eldste Bednar tenkte seg om et øyeblikk og sa: «Herren elsker de unge voksne i Kirken. Det er en hensikt med dette. Dette er et budskap Herren ønsker å få frem.» Jeg besluttet å fortsette.

Deretter, bare en uke senere – og før eldste Bednars tale – holdt president Boyd K. Packer, fungerende

president for De tolv apostlers quorum, en tale ved en andakt på BYU med tittelen *Lehis drøm og du*.¹ Også han hadde tatt med i sin tale hva det vil si å holde fast i jernstangen.

Mine brødre og søstre, dette er et emne Herren ønsker at dere skal tenke igjennom.

Dere vil huske fra talene til president Packer og eldste Bednar, og fra deres eget studium av Mormons bok, hovedelementene i Lehis drøm om livets tre. Eldste Bednar fortalte oss at livets tre, som identifiseres med Guds kjærlighet, er et bilde på Jesus Kristus og at gleden og lykken som følte ved å nyte av frukten på treet, symboliserer velsignelsene ved Frelserens forsoning (se 1. Nephi 8:10; 11:8-9, 21-24).²

Der var også en stor og rommelig bygning (se 1. Nephi 11:35-36; 12:18). President Packers tale åpnet mitt sinn for nye måter å betrakte denne delen av drømmen på.

I drømmen var det også mørk tåke (se 1. Nephi 12:16-17) – som representerer djevelens fristelser – som skjulte stien (se 1. Nephi 8:19-22) som førte til treet. Og endelig var det en jernstang (se 1. Nephi 11:24-25) – som representerer Guds ord – som gjør det mulig å komme seg trygt gjennom den mørke tåken og frem til treet.

Koret sang så vakkert:

«Hold to the rod, the iron rod;
'Tis strong, and bright, and true.
The iron rod is the word of God;
Twill safely guide us through.»³

Og så flott det var å høre den også på spansk og portugisisk, og vi skulle ønske vi kunne ha hørt den på alle språkene som synges av våre lyttere i kveld.

Nephi lovet oss at «alle som ville lytte til Guds ord og holde fast ved det, skulle aldri gå til grunne. Heller ikke kunne motstanderens fristelser overmanne dem eller lede dem bort til fortapelse» (se 1. Nephi 15:24).

Jernstangen er Guds ord. Jeg liker å tenke på det på denne måten: Guds ord innbefatter tre meget sterke elementer som er sammenflettet og avstiver hverandre slik at de danner en ubevegelig stang. Disse tre elementene er for det første, Skriftene eller oldtidens profeters ord. Dere husker sikkert eldste Bednars inn-trengende spørsmål i forrige måned: «Leser dere og jeg daglig, og studerer og gransker vi Skriftene daglig på en måte som gjør det mulig å holde fast i jernstangen?»⁴

Det andre elementet i Guds ord er den personlige åpenbaring og inspirasjon som kommer til oss gjennom Den hellige ånd. President Packer sa det slik:

«Hvis dere holder fast i stangen, kan dere *føle* dere frem ved hjelp av Den hellige ånds gave.

Grip tak i jernstangen, og slipp den ikke. Ved Den hellige ånds kraft kan dere *føle* dere frem på veien gjennom livet. (Se 3. Nephi 18:25; L&P 9:8.)»⁵

Mitt emne i kveld er det tredje elementet, en helt avgjørende tilføyelse til sammenflettingen av de andre to. Denne tredje delen av jernstangen representerer de levende profeters ord. Vi må også holde fast ved Guds ord slik de gis oss av levende profeter. Min bønn er at vår tid sammen i kveld vil øke vår aktpågivenhet med hensyn til hva de levende profeter forkynner, at vi reagerer raskere på det vi lærer, og at det gir oss større forståelse av hva som menes med å *holde fast* ved deres ord.

De levende profeters ord

For mange år siden sa president George Q. Cannon, den gang et medlem av Det første presidentskap:

«Vi har Bibelen, Mormons bok og Lære og pakter, men alle disse bøkene ville ikke, uten de levende orakler og en vedvarende strøm av åpenbaring fra Herren, lede noen inn Guds celestiale rike. Det kan kanskje synes som en underlig uttalelse, men hvor underlig den enn kan høres, er den ikke desto mindre sann.

Naturligvis har alle disse opptegnelsene uendelig verdi. De kan ikke prises høyt nok, heller ikke kan de studeres for inngående. Men i og av seg selv, med alt det lys de kan gi, er de ikke tilstrekkelig til å rettleder menneskenes barn og lede dem inn i Guds nærhet. For å bli ledet slik kreves det et levende prestedømme og vedvarende åpenbaring fra Gud til folket i overensstemmelse med de omstendigheter de måtte være plassert i.»⁶

Naturligvis, vi som er her i kveld, elsker president Gordon B. Hinckley, de to rådgiverne i Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum. Men i tilknytning til å erkjenne vår kjærlighet og lojalitet, vil jeg spørre: «Kan vår oppmerksomhet overfor de råd og den undervisning disse Brødre gir, bli mer aktiv, søkende og føre til bedre respons?»

Tenk over hva dere ville svare på følgende spørsmål:

Kan dere si meg navnene på de tre medlemmene av Det første presidentskap, og navn på hver av dem som utgjør De tolv's quorum? Disse er de 15 menn som dere og jeg oppholder som profeter, seere og åpenbarere.

Hvis vi skulle holde opp et bilde av disse Brødrene, ville dere da gjenkjenne hver eneste en av dem? Vi vier sjelden særlig oppmerksomhet til folk vi ikke gjenkjenner eller vet hvem er.

Kunne dere fortelle meg hvilke råd Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum ga på siste oktoberkonferanse? Og kunne dere peke på hvilke bekymringer president Hinckley, president Monson og president Faust har omtalt i Budskap fra Det første presidentskap i *Ensign* og *Liahona* de tre første månedene i år?

Kanskje enda viktigere, vil dere kunne fortelle meg om en beslutning dere har tatt nylig om å forandre noe i deres liv på grunn av råd dere har fått fra en av disse 15 menn?

Grunnene til at våre svar på disse spørsmålene er så viktige, finner vi i det kall og det ansvar Det første presidentskap og De tolv apostler har. Hver gang Herrens kirke har blitt opprettet, har Herren kalt profeter og apostler. Frelseren sa: «Dere har ikke utvalgt meg, men jeg har utvalgt dere og bestemt dere til å gå ut og bære frukt» (Johannes 15:16). For disse menn medfører ordinasjonen en åndelig kraft og et høytidelig ansvar – kraft til å vite og til å vitne, og ansvar for å undervise og for å velsigne. Den gir også oss et ansvar og et løfte. Vi har ansvar for å lytte og for å følge, og vi har et løfte om at velsignelser vil komme så sant vi tror og handler etter deres ord.

Da Herren kalte tolv disipler i Amerika etter sin oppstandelse, fortalte han folket dette: «Velsignet er dere hvis dere gir akt på det som blir sagt av disse tolv som jeg har utvalgt blant dere til å virke blant dere og være deres tjenere» (3. Nephi 12:1). I vår tid, i en meget vanskelig tid, lovet Herren de hellige: «Hvis

mitt folk vil lytte til min røst og til røsten fra mine tjenere som jeg har utpekt til å lede mitt folk, se, sannelig sier jeg dere, skal de ikke bli flyttet fra sitt sted» (L&p 124:45).

Dette er Herrens mønster. Han kaller 15 menn fra «ordinære samfunns- og yrkesgrupper»⁷ og han gir dem nøkler og makt til å veilede og lede oss. Vi blir ikke tvunget til å adlyde; det eksisterer ingen tvang. Men hvis vi vil gi akt på deres ord, hvis vi vil følge dem og være villige til å forandre vår adferd når Den hellige ånd bekrefter deres råd, vil vi ikke bli flyttet fra vårt sted – det vil si at vi vil holde fast i jernstangen og vil alltid befinne oss trygt på den stien som fører til livets tre.

Hvordan søker vi og holder vi fast ved de levende profeters ord? La oss overveie spørsmålet ved å tenke nøyer over de tre ordene vi bruker når vi oppholder disse menn – *profeter, seere og åpenbarere*.

Profeter

Først ordet *profet*. Apostelen Johannes sa at «Jesu vitnesbyrd er profetordets ånd» (Åp. 19:10). Profeter vitner om Kristus. Deres sikre vitnesbyrd om den levende Kristus er en av de største velsignelser til Kirken og verden. Herren erklærte at disse menn skal være «spesielle vitner om Kristi navn i hele verden» (L&p 107:23). Fremfor alt heves deres røster i vitnesbyrd om Hans guddommelighet og om at han lever. Dette vitnesbyrd, som de bærer i egenskap av disipler og som styrkes ved deres ordinasjon, kan ha en betydningsfull innflytelse på våre egne følelser.

De vitner med enkle ord og lar Den hellige ånd føre vitnesbyrdet inn i våre hjerter. For eksempel kan vi høre dem bære vitnesbyrd med ord som disse: «Likeså sikkert som jeg vet at jeg er her og dere er der, vet jeg at Jesus er Kristus. Han lever!»⁸ Eller, «jeg vet med sikkerhet at Jesus er vår guddommelige Frelser, Forløser og Sønn av Gud Faderen. Jeg vet dette ved en sans oppfatning så hellig at jeg ikke kan uttale det.»⁹

Selv om disse uttalelsene er mektige, er det den ledsagende åndelige bekræftelse som brenner i våre hjerter og tilfører oss styrke.

Da han forklarte englers rolle, sa Mormon:

«Og deres kall og gjerning [englenes gjerning] består i å berede veien blant menneskenes barn ved å forkynde Kristi ord til Herrens utvalgte redskaper, så de kan bære vitnesbyrd om ham.

Og ved å gjøre dette bereder Gud Herren veien så resten av menneskeheten kan få tro på Kristus, så Den Hellige Ånd kan få plass i deres hjerter (Moroni 7:31-32).»

Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum er Herrens utvalgte redskaper.

Vår egen tro på Frelseren vokser og utvikler seg gjennom tid med livets erfaringer. Vi kan oppleve stunder med tvil eller motløshet da det føles som vi er omgitt av mørkets tåke. Ikke undervurder det vi alle kan motta gjennom det høytidelige, sikre vitnesbyrd om Frelseren båret av hans spesielle vitner. Dette vitnesbyrdet, mottatt i troens ånd, vil gi oss styrke i tunge stunder og gi oss sikkert fotfeste på vår vei mot livets tre. Hold fast ved profetenes ord. Grunn på dem. Ha tro på dem. Ha tillit til dem. Følg dem.

La meg gi dere et eksempel. En ung gift venn av meg mistet sin lille datter i en tragisk ulykke. I månedene som fulgte, med ensomheten og alle spørsmål om «hvorfor», og med sorgen, begynte tvilen å komme. Han fortalte meg at han ikke var sikker på hva han trodde lenger. Jeg antydte at han i denne vanskelige tiden kanskje burde hengi seg mindre til tvilen og stole litt mer på Frelserens ord og Frelserens utvalgte redskaper. Min venn fordypet seg i Skriftene, Frelserens løfter og de sterke, beroligende vitnesbyrdene til de levende profeter. Han klamret seg til deres sikre vitnesbyrd om Frelseren da hans eget syntes å vakle. Han holdt fast i jernstangen. Med tiden vek mørket bort, treet kom igjen til syne og han nøt av forsoningens dyrebare frukt.

Seere

Hva er så en *seer*? I Mormons bok forklarte Ammon en seers rolle for kong Limhi. «Men en seer kan vite hva som har hendt, og også hva som skal skje, og ved dem skal alle ting bli åpenbart, ... og skjulte ting komme frem i lyset. Det som ikke er kjent, skal gjøres kjent ved dem» (Mosiah 8:17).

Se på dette vakre bildet.

Hva ser dere? Kunne dere ikke ha lyst på en kanotur i disse fredelige omgivelsene? Ser det ikke fristende ut?

Hva om deres synsvidde plutselig ble utvidet og dere så dette:

Kanoturen ville forløpe svært annerledes *enn dere først* ville trodd.

Åndelig sett har seere det utvidede bildet. De ser hva vi noen ganger ikke kan se. Deres ord og rettledning hjelper oss å se det større bildet. Hvis vi gir akt på deres råd, holder fast i jernstangen, vil vi være trygge.

La meg gi dere et eksempel. President Hinckley har talt sterkt om velsignelsene ved å betale tiende. Han taler ofte til generalautoritetene om det. Han har sagt: «Vi *kan* betale vår tiende. Det er ikke så mye et spørsmål om penger som det er spørsmål om tro.

Jeg oppfordrer dere, hver eneste en av dere, til å ta Herren på ordet i denne viktige sak.»¹⁰

Vi gjentar Herrens løfte som han fordom ga gjennom profeten Malaki, om at han vil åpne himmelens sluser for dem som er ærlige mot ham og betaler sin tiende og sine offergaver, og at det ikke vil finnes rom nok til å ta imot de lovede velsignelser.»¹¹

Høsten 2001 var tre av De tolv i Brasil samtidig, og de underviste alle tre om løftene som følger en ærlig tiende. Noen måneder senere ble en ung collegestudent i São Paulo satt på prøve. Hun arbeidet og gikk på skole. Hør hva hun sier, fortalt av president Hinckley:

«Universitetet jeg studerte ved, hadde en bestemmelse om at studenter [som ikke hadde betalt hele skoleavgiften] ikke fikk avlegge tentamen.

Jeg sto overfor alvorlige økonomiske problemer. Det var en torsdag jeg fikk lønn. Da jeg regnet over

månedsbudsjettet, så jeg at det ikke ville være penger nok til å betale [både] tienden og universitetet. Jeg måtte velge mellom dem. Halvårsprøvene ville begynne neste uke, og hvis jeg ikke tok dem, kunne jeg miste skoleåret. Jeg led store kvaler. Hjertet verket. Jeg måtte ta en smertefull avgjørelse, og jeg ante ikke hvilken avgjørelse jeg skulle ta.»

Ved hjelp av bønn bestemte hun seg for å stole på Herren og på profetenes ord. Søndag betalte hun sin tiende. Neste dag forsøkte hun å finne en utvei til å få tatt prøvene, men fant ingen løsning. Hun forklarte så hva som skjedde:

«Arbeidstiden var nesten slutt da min arbeidsgiver kom og ga henne de siste beskjedene for dagen. Plutselig stanset han og spurte: 'Hvordan går det på skolen?' Jeg ble overrasket. Det eneste jeg fikk frem, var "Det går helt fint!" Han så tankefullt på meg og sa "ha det!" igjen...

Plutselig kom sekretæren inn og sa at jeg var en heldiggris! Da jeg spurte hvorfor, svarte hun bare: "Arbeidsgiveren har nettopp sagt at fra og med idag skal firmaet betale alle skolepengene og bøkene dine. Før du går, kan du komme innom meg og gi meg beløpet, slik at jeg i morgen kan gi deg sjekken."»

Studenten forklarte så videre hva hun følte: «Da [sekretæren] hadde gått, gråt jeg og følte meg svært ydmyk. Jeg knelte ned der jeg sto og takket Herren for hans generøsitet. Jeg sa til vår himmelske Fader at han ikke hadde behovd å velsigne meg så meget. Jeg trengte bare skolepenger for én måned, og den tienden jeg hadde betalt på søndag, var svært liten sammenlignet med det beløpet jeg nå fikk! Mens jeg ba kom ordene som står i Malaki [og som uttrykkes så ofte av profeten og apostlene] til mitt sinn: "Prøv meg på denne måten, sier Herren, hærskares Gud, om jeg ikke vil åpne himmelens luker for dere og øse ut velsignelser over dere i rikelig mål" (Malaki 3:10).»¹²

Omsluttet av mørkets tåke var avgjørelsen vanskelig, utfallet var usikkert. Men hun holdt fast i jernstangen. Hennes tro på Herren og på Herrens profeter ble bekreftet. Selv om ikke alle erfaringer vil ha en så øyeblikkelig løsning, er løftene til dem som på ærlig vis overholder tiendeloven, absolutt sikre.

Jeg har hørt president Thomas S. Monson si til hjemvendte misjonærer: «Det fins én måte dere alltid kan

holde dere aktive i Kirken på – vær alltid ærlig når det gjelder å betale tiende.» Hvilket stort løfte!

Åpenbarere

Og til slutt, en *åpenbarer*. «Det engelske ordet *revelation* er oversatt fra det greske ordet *apocalypse*, som betyr å gjøre kjent eller å avdekke.»¹³ I egenskap av åpenbarere gjør Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum Herrens spesielle saker kjent for oss, og hva vi må gjøre i forhold til det. Videre, med så mange mulige valg og avgjørelser som vi har, hjelper åpenbarere til med å rette vår oppmerksomhet mot det som er viktigst på vår reise gjennom jordelivet. De hjelper oss å bevare fokus.

I august 2005 oppfordret president Hinckley oss til å lese Mormons bok innen utgangen av året. Han hjalp oss å konsentrere vår fritid om det Herren vil ha oss til å gjøre. Som så ofte er tilfelle når det gjelder oppfordringer fra profeter, la også president Hinckley til et løfte, et løfte jeg er sikker på er like gyldig i dag som da han ga det i august 2005. Han sa: «Uten å nøle lover jeg dere at dersom hver enkelt vil følge dette enkle programmet, uansett hvor mange ganger dere tidligere kan ha lest Mormons bok, vil en stor grad av Herrens ånd få innpass i deres liv og i deres hjem, og også en fornyet beslutning om å vandre i lydighet til hans bud og et sterkere vitnesbyrd om at Guds Sønn virkelig lever.»¹⁴

Ble vi ikke velsignet akkurat slik profeten lovet?

En søster fra Ukraina skrev: «Hver morgen ba jeg om å få ha Den hellige ånd med meg så han kunne opplyse mitt sinn. Et mirakel skjedde: Mormons bok ble åpnet for meg på nytt. Jeg mottok svar på spørsmål jeg hadde hatt i mange år.» En bror fra Tyskland skrev: «Fordi jeg studerte lenger hver dag, opplevde jeg sammenhenger jeg aldri hadde fattet tidligere. Mormons bok er virkelig full av vitnesbyrd om Jesus Kristus. På grunn av Ånden jeg følte, ble mitt eget vitnesbyrd om min Forløser styrket.»¹⁵ Og hva med denne kommentaren fra en ung familie i Utah: «Vi lurte på om vår fire år gamle sønn i det hele tatt hørte etter [når vi leste Mormons bok], men så en dag da vi spurte hvorfor det var så rotete på rommet hans, svarte han: "Noen har plyndret der inne!"»¹⁶

Her er enda et eksempel på hvilken rolle en åpenbarer har. President Hinckley har innstendig rådet dere, Kirkens unge voksne, til å skaffe dere så mye utdanning som mulig. På generalkonferansen i

oktober sa han: «Jeg henleder deres oppmerksomhet på en annen sak som gir meg stor bekymring. Ved åpenbaring har Herren pålagt sitt folk å skaffe seg all den utdanning de kan. Han har vært svært tydelig på dette.»¹⁷

Hva er hans store bekymring? Utdanning. Hvem har vært svært tydelig på dette? Herren. Hvem åpenbarer dette til dere? Hans profet. Og, ja, han taler til dere.

Hvis du kommer fra en familie med lite midler til utdanning, er du kanskje usikker på hva dette innebærer for deg. Når du er usikker, hold fast i jernstangen. Stol på profetens ord! Svarene vil komme.

I noen deler av verden, som i USA og i Europa, kan det bety at du må selge bilen din eller leve i mer beskjedne kår for å kunne beholde studieplassen eller vende tilbake til skolen. I andre områder av verden kan offeret være enda større. I noen land kan Det vedvarende utdanningsfond være til hjelp. I nesten alle tilfeller vil det kreve tro, tillit til Herren og til Herrens profet – å holde fast i jernstangen – mens du tar deg frem. Hvis du ikke er sikker på hvordan du skal følge profetens konkrete råd, må du be av hele ditt hjerte og drøfte dine bekymringer med dine foreldre og med biskopen. Selv om det vil kreve tålmodighet og tro, lover jeg at svarene vil komme, og det vil åpnes en utvei for deg.

Jeg har sett svar komme til mange unge med tro i Latin-Amerika. Tusenvis holder fast i jernstangen, stoler på president Hinckley og skaffer seg utdanning.

Profetisk rettleiding strømmer fra hvert medlem av Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum, som alle oppholdes av oss som profeter, seere og åpenbarere. Hadde vi hatt tid, kunne vi ha gjennomgått råd fra hver av dem.

La meg gi dere eksempel på et råd fra en av De tolv. For nesten to år siden talte eldste Dallin H. Oaks til dere på en temakveld i likhet med denne. Dere husker sikkert at han fanget deres oppmerksomhet da han reiste spørsmålet om «dating» fremfor å være flere sammen. Jeg ser at dere husker det. Her er en uttalelse fra hans tale: «Mine enslige unge venner, vi råder dere til å kanalisere deres omgang med det motsatte kjønn i stevnemøte-mønstre som har mulighet for å modnes til ekteskap, og ikke i mønstre med flere sammen som kun har mulighet for å modnes til lagsport som for eksempel fotball.»¹⁸

Så det viktige spørsmålet: Hva gjorde dere etter hans tale? Skjedde noen endring? Eldste Henry B. Eyring ga følgende advarsel:

«Å unnlate å følge profetisk råd svekker vår evne til å følge inspirerte råd i fremtiden.

Hver gang jeg i mitt liv har valgt å utsette å følge inspirerte råd eller tenkt at det gjelder ikke meg, har det gått opp for meg at jeg har utsatt meg selv for fare. Hver gang jeg har lyttet til profeters råd, følt at de har blitt bekreftet i bønn og så fulgt dem, har jeg erfart at jeg har gått i trygg retning.»¹⁹

Hvordan viser deres handlinger de siste to årene at dere holder fast i jernstangen? De som reagerte positivt og umiddelbart på eldste Oaks' råd, opplevde med sikkerhet at himmelens velsignelser fulgte. La meg lese fra et brev til Kirkens hovedkvarter fra et ektepar i Arizona over et år etter hans tale:

«Det du sa, har fått varig virkning på vårt liv.

Ditt direkte og klare råd hjalp oss å forstå at stevnemøter var en anledning til å bli bedre kjent med hverandre, og ikke en umiddelbar forpliktelse om et langvarig forhold eller ekteskap.»²⁰

Resultatet ble at de *ble* gift i mai i Washington, D.C. tempel.

Jeg vil gjerne innby min hustru, Kathy, som har undervist vår familie så godt om disse prinsippene, til å fortelle om sitt syn på viktigheten av profetenes ord.

Bemerkninger fra søster Kathy Andersen

Mine kjære brødre og søstre, jeg opplevde noe for ca. 20 år siden som gjorde sterkt inntrykk på meg. Vi bodde i Florida. Vi hadde hatt med oss barna til stavssenteret for å lytte til generalkonferansen sammen. Kort tid etter fikk vi vår konferanseutgave av *Ensign* i posten. Vi bestemte oss for å studere en konferansetale av et medlem av Det første presidentskap eller De tolv apostlers quorum hver uke på familiens hjemmeaften.

Barna var små, men de var gamle nok til å kunne lese, og vi ville at alle i familien skulle ha en kopi av talene så vi kunne lese og studere og merke dem sammen. Vi hadde ingen forretning i Florida hvor vi kunne kjøpe flere eksemplarer av *Ensign*, så jeg tok med det vi hadde fått i posten, til det lokale kopieringssenteret og kopierte talene til familien.

Da jeg var ferdig, tok jeg kopiene med til kassereren, som regnet ut hva de kostet, og opplyste at det ble ca. 50 dollar. Jeg er flau over å si at jeg fikk aldri så lite vondt i maven, og jeg tenkte: «Det er mange penger å betale for kopier av disse talene til barna.» Men så, brødre og søstre, før denne tanken gjennom meg: «Hva er det verd for deg og din familie å ha Guds ord?»

Jeg visste det da, men jeg vet med enda større sikkerhet nå at det er verd alt for oss og for vår familie. Det er verd alt for dere og deres fremtidige familie. Det bærer jeg vitnesbyrd om i Jesu Kristi navn. Amen.

«Som om de kom fra min egen munn»

Det er fantastisk å være gift med en som har en ren og kompromissløs tro. Jeg elsker deg, Kathy, og jeg er takknemlig for deg.

Om en måned vil vi få anledning til å delta i en Kirkens generalkonferanse og høre budskapene fra de menn vi har snakket om i kveld. Generalkonferansen er en tid for å ta en pause fra det vi holder på med, for å lytte til Herrens tjenere og til ydmykt å fastsette vår kurs for de kommende måneder. Vær vennlig å overveie følgende spørsmål:

- Har jeg tydelig avmerket generalkonferansen på kalenderen min så jeg vil kunne lytte til alle møtene som er tilgjengelig for meg?
- Hvordan vil jeg forberede meg kommende måned så jeg kan være åndelig beredt til å motta budskapene?

Og når generalkonferansen er omme, kan vi spørre:

- Hvilke konkrete inntrykk kom til meg under konferansen?
- Hvilke nødvendige forandringer vil jeg gjøre i mitt liv?

Jernstangen er Guds ord. Skriftene, de levende profeters ord og Den hellige ånds gave er mektige i sin evne til å holde oss trygge. La oss holde fast ved profetenes ord. La oss holde fast i jernstangen.

Jeg vil gjerne avslutte med en erfaring vi gjorde i 2000. Søster Andersen og jeg invitert til å være med på innvielsen av Albuquerque New Mexico tempel. Jeg visste at jeg ville bli bedt om å tale, og at talen skulle være kort.

Vi trådte inn i det celestiale rom kledd i hvitt. President Hinckley satt i den midterste stolen, med et medlem

av De tolv på sin høyre side og meg på sin venstre side. Mens vi ventet ærbødig på første sesjon, følte jeg en bestemt og konkret tilskyndelse om å forandre på talen jeg hadde forberedt. Tilskyndelsen kom: «Tal om nøklene. Tal om nøklene.»

Jeg slo raskt opp i Skriften for å finne de versene som forklarer at prestedømmets nøkler ble gjengitt til jorden. Da – og jeg kan huske det som om det var i går – kom en sterk åndelig følelse til mitt sinn og hjerte. Følelsen som brant i meg, var denne: «Han som sitter ved siden av deg, innehar alle prestedømmets nøkler på jorden. Han som sitter ved siden av deg, innehar alle prestedømmets nøkler på jorden.»

Jeg trakk pusten dypt inn. Jeg så bort på president Hinckley. Jeg kunne ikke fornekte den sterke tilkjenningivelsen fra Ånden. Jeg tenkte på dette skriftstedet:

«For hans ord skal dere motta som om de kom fra min egen munn.

For ved å gjøre disse ting skal helvetes porter ikke få makt over dere, ja, og Gud Herren vil drive mørkets makter bort fra dere og få himlene til å ryste til deres gavn» (L&p 21:5-6).

Gud vår himmelske Fader lever og elsker oss. Hans enbårne Sønn, Jesus Kristus, er vår Frelser. Han er oppstanden. Han lever. Sammen viste de seg for profeten Joseph Smith. President Gordon B. Hinckley er Herrens salvede profet i dag og innehar alle prestedømmets nøkler på jorden. Det er mitt vitnesbyrd i Jesu Kristi navn. Amen.

NOTER

1. Se Brigham Young University devotional address, 16. jan. 2007. Kopi av president Packers tale *Lehi's Dream and You*, kan hentes på nettet på speeches.byu.edu.
2. Se *Et reservoar av levende vann* (Kirkens skoleverks temakveld for unge voksne 4. feb. 2007), 6.
3. «The Iron Rod», *Hymns*, no. 274.
4. *Et reservoar av levende vann*, 7..
5. *Lehi's Dream and You*, 3-4.
6. *Gospel Truth*, red. Jerreld L. Newquist, 2 bind (1974), 1:323. I relasjon til viktigheten av levende profeter sa president Wilford Woodruff, Kirkens fjerde president: «Selv om vi hadde hatt alle de åpenbaringer Gud noen gang har gitt til mennesker, om vi hadde hatt Enoks bok, om vi hadde hatt de plater som ikke ble oversatt, på engelsk, om vi hadde hatt Johannes åpenbarerens forseglede oppteignelser, og alle de andre åpenbaringene, og de ble stablet opp her i mange meter høye stabler, kunne ikke Guds kirke og rike ha vokst hverken i denne eller noen annen verdens tidsalder, uten Guds levende orakler.» (*The Discourses of Wilford Woodruff*, red. G. Homer Durham [1946], 53.)
7. Boyd K. Packer, «De tolv apostler», *Lys over Norge*, jan. 1997, 6.
8. Boyd K. Packer, *Liahona*, mai 2000, 7.
9. James E. Faust, «Arvinger til Guds rike», *Lys over Norge*, juli 1995, 63.
10. Conference Report, okt. 1985, eller *Ensign*, nov. 1985, 85.
11. Gordon B. Hinckley, Conference Report, apr. 1984, 69, eller *Ensign*, mai 1984, 47.
12. Gordon B. Hinckley, «Vi vandrer ved tro», *Liahona*, juli 2002, 72.
13. Se «Revelation», *Bible Dictionary*, 762.
14. «Et levende og sant vitnesbyrd», *Liahona*, aug. 2005, 6.
15. «Noe bemerkelsesverdig: Vitnesbyrd om velsignelsene», *Liahona*, des. 2006, 17.
16. I «Taking the Challenge», *Ensign*, des. 2006, 14.
17. «Reis dere, I Guds menn», *Liahona*, nov. 2006, 60.
18. *Et livs innvielse* (Temakveld for unge voksne i regi av Kirkens skoleverk, 1. mai 2005), 5-6.
19. «Finn sikkerhet i råd», *Liahona*, juli 1997, 25.
20. Brev datert 19. nov. 2006.